

NA VIČU

Na Florijanovo nedeljo – nov gasilski prapor

Florijanovo nedeljo, 15. maja je bila v farni cerkvi na Viču nadvse praznična. Gasilsko društvo Vič je ta dan razvil in blagoslovilo novi gasilski prapor.

Pred gasilskim domom so se domačim gasilcem pridružili še gasilci iz društev: Brdo, Kozarje, Trnovo, Dobra, Podsmreka, Vnanje in Notranje Gorice.

V sprevidu s šestimi prapori je preko 80 uniformiranih gasilcev odšlo v rafino cerkev na Viču, kjer je maševal in pridgal župnik p. Zdravko Jakop. Poudaril je pomembnost gasilstva v viški županiji, njihov pristni tovariški stanovski odnos in vključevanje mladih v gasilske vrste.

Pri maši je navdušeno prepeval domači župnijski pevski zbor, nato je bila svečana izročitev in blagoslovitev novega prapora. Predsednik društva Franc Sever je v svojem pogovoru poudaril ta pomembni trenutek za viške gasilce in krajanje, ki so od davnega leta 1872, ko je bilo društvo ustanovljeno vseskozi pomagali in kadrovsko izpopolnjevali gasilske vrste.

Boter novega prapora g. Milan Rožbenik se je zahvalil upravnemu odboru GD – Vič za izkazano čast in izročil prapor predsedniku društva z željo, da bi bili gasilci tudi v bodoče uspešni pri posredovanju ob požarih in drugih nesrečah.

Pri razvilju prapora, ga je predsednik izročil poveljniku Željku Domjančiču in praporščaku Andreju Severju, se zahvalil botru za botrstvo in v imenu gasilcev obnovil svečano zaobljubo.

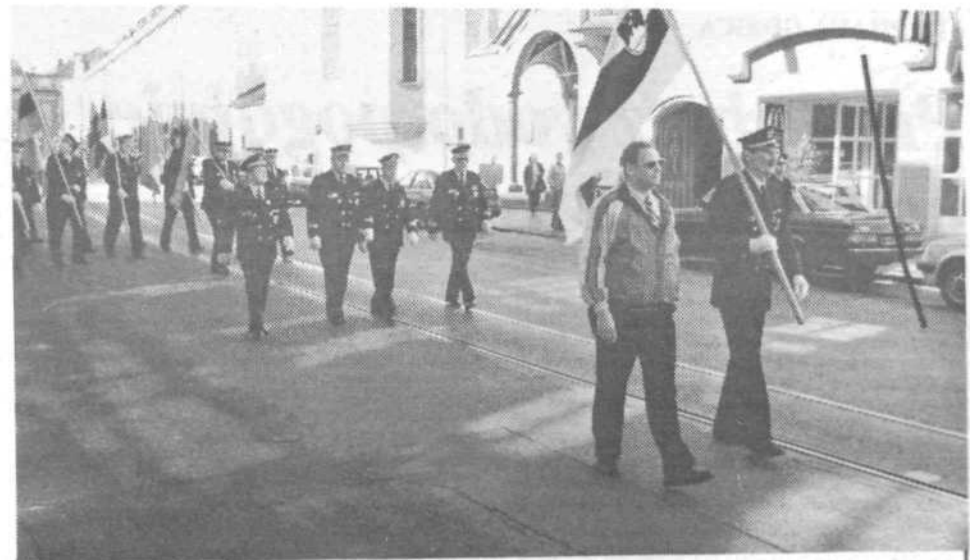
Po blagoslovitvi, ki jo je opravil g. Župnik, so gasilci na čelu z novim praporom zapustili cerkev in v sprevidu skupaj s krajanji odšli v gasilski dom, ki je bil za to priložnost še posebno okrašen.

Andrej Prosen

Sv. Florijan, rimski častnik, ki se je rodil blizu Dunaja, je bil po hudem mučenju vržen v reko Enns pod cesarjem Dioklecianom 4. maja 304. leta.

Ta mučenec, ki se kot zaveden kristjan ni hotel darovati poganskim bogovom, je zaščitnik gasilcev, kovačev, mlinarjev in ogrtarjev in eden najpogostejše upodobljenih svetnikov na Slovenskem.

Andrej Prosen

Pestro življenje širših družin

Gasilci smo se »razdelili« in svojo patro na počastili na Viču in na Logu ter si med seboj nadzvalili in »postregli« po zaslugi prizadanih domačink in domačinov.

Društvom narodnih noš iz Preserja in plesno skupino Rožmarin smo preživel skupaj lepo nedeljsko popoldne in popestrili slovenost in Lipici na Krasu.

S plesno skupino Rožmarin pa doživeli tudi delovni vikend na morju, obiskali prireditev

rdečega križa na Debelem rtiču, spoznavali kraške noše in običaje... V Ljubljani pa so plesali pred Figovcem – na otvoritvi prireditev ob 850-letnici osembe Ljubljane ter po stari Ljubljani in še kje...

Doma pa so skavti pripravili pogovor s strokovnjaki o aktualni temi »Ljubzen, spolnost, zakon«.

Zgrajen pa je tudi nov pločnik in položen nov asfalt na preostanku ulice Vnanje Gorice...

DRAGO STANOVNIK

Ali poznate Mali Ločnik?

Vasica Mali Ločnik leži v strmeh pobočju ob magistralni cesti Ljubljana-Kočevje, oddaljena od Ljubljane cca 23 km. Vasica šteje 15 gospodinjstev in nekaj vikendov.

Vsem, ki so nam kakorkoli pomagali pri realizaciji vaške ceste se iskreno zahvaljujemo še posebno MSKGPZ, občini Ljubljana Vič Rudnik, krajevni skupnosti Turjak in znameniti vaščanom, ki so kakorkoli prispevali.

Znamenitosti Malega Ločnika

Mali Ločnik je znan po kulturnem spomeniku cerkve Svetega Ahaca, ki leži na nadmorski višini 748 m. Z vrha Ahaca je prečudovit razgled po ljubljanski kotlini in daleč naokrog. Tu so bili naseljeni Iliri, nato Rim-

ljani, kar se izkazuje na zidovih cerkva. Prvotno je bila cerkev posvečena Mariji, kdaj je bila zgrajena ni znano. Predvideva se, da je bila zgrajena najprej kapelica z zvonom v gotskem slogu. Pozidan gotski portal z zvonom ima letnico 1485.

Leta 1593 je Andrej Turjaški v bitki pri Sisku premagal Turke. Ker je porazil Turke s vojsko na dan 22. 6. 1593 (to je dan Svetega Ahaca) je bila cerkev zopet delno prizidana in posvečena v Svetega Ahaca.

Andrej Turjaški je bil samski, pridobil je čin generala v Zagrebu, nakar je bil zastrupljen in umrl v starosti 37 let.

Predsednik vaškega odbora: IVAN KARLOVČEC

HORJUL

Novi telefonski in kabelski TV priključki

Na območju KS Horjul je letos stekla težko pričakovana razširitev telefonskega in kabelskega TV omrežja, ki naj bi kraj približala evropskim standardom. Telefona so se se zlasti razveselili obrtniki in podjetniki, ki jim je to pravzaprav poglavito komunikacijsko sredstvo, pa tudi krajanji iz bolj oddaljenih zaselkov, ki so bili doslej praktično odrezani od sveta. Na vseh telefonskih centralah (ena bo v Horjulu, druga pa v Šentjuhu) bo priklopljenih nekaj 900 telefonskih priključkov, od tega nekaj 700 novih. S tem bo dobilo telefon skoraj vsako gospodinjstvo v KS. Skupno vrednost investicije cenijo na okrog 250 milijonov tolarjev.

»Vsa dela pri napeljavi telefonskih vodov opravlja podjetje Tegrad iz Ljubljane. Moram reči, da zelo uspešno.«

Predstavljamo vam naš kraj:

Na Škofljici nadaljujejo s pripravami na gradnjo novega krajevnega pokopališča, ki bo omogočilo krajanom, da bodo lahko pokopavali svoje v domačem kraju. Doslej so jih namreč vozili pokopavati v Šmarje-Sap, ki pa leži v grosupeljski občini. V anketi, ki so jo opravili lansko jesen, se je večina krajanov opredelila za izgradnjo novega pokopališča, kar dokazuje, da je to želja večine tamkaj živčih ljudi.

»Že prejšnji svet KS je rezerviral zemljišče za pokopališče. To zemljišče je zdaj vključeno v Prostorsko ureditvene plane, torej je predvideno za to gradnjo,« nam je pojasnil predsednik sveta KS Škofljica Jože Juravčič. »V kratkem bomo kupili nadomestno zemljišče za zamenjavo, pri čemer smo se že dogovorili z obema lastnikoma parcel, ki nam bosta odstopila zemljišče za odkup. Da bi dela kar najbolje pospešili, bomo skušali zbrati nekaj sredstev tudi s prispevki krajanov. Težave so tudi okrog dostopne poti do pokopališča. Svet KS računa na razumevanje lastnikov, ki imajo tamkaj zemljišče in upamo, da ga bodo odstopili. V nasprotnem primeru bomo morali iti v reprovjektiranje, kar pa bo spet terjalo čas in denar.«

KS Škofljica ima že izdelane projekte za ureditev ceste Gumišče-Gornje blato in ceste Reber-Pleše, potrebno dovoljenje za pripravo del pa so pridobili tudi za cesto Reber-Dole. Zdjaj čakajo na sredstva iz komunalnega deficita, s katerimi naj bi (tudi) financirali asfaltiranje teh cest.

»Poudariti velja, da so gradbeni odbori med krajanji (za vse tri projekte) zbrali po 1000 DEM

ŠKOFIJA Kmalu lastno pokopališče

na gospodinjstvo. Seveda pa bodo morali krajanji, ki bodo uporabljali te ceste razen tega prispevati tudi še s fizičnim delom,« meni Jože Juravčič.

Kot nam je povedal predsednik sveta KS Škofljica, imajo v planu tudi izgradnjo javne razsvetljave na sami Škofljici (»vsaj do otroškega vrtca«), toda težave so z dodatnimi sredstvi. Ob železniški progji so že postavljene svetilke, zdaj bi potrebovali samo še prižigališče. Predstavniki KS pa so bili tudi na Republiški upravi za ceste in Mestnem sekretariatu za komunalo gospodarstvo, promet in zveze, da bi končno izdelali projekte tudi za ureditev problematične Dolenjske ceste. Sami so dali pobudo za ureditev vozlišča, kolesarskih stez, pločnikov in javne razsvetljave.

V sodelovanju z občino pa rešujejo tudi problem vodovoda v Novem Lanškūcu, ki se vleče že desetletja. Problem je pravzaprav neurejeno lastništvo sedanjih poti v tem kraju.

»Zdjaj bo občina skušala problem rešiti po pravi poti, potem pa se bomo s krajanji dogovorili, kaj in kako naprej. Šele nato bomo naročili projekte tako za vodovod, kot za kanalizacijo.«

V lanskem letu so na sami Škofljici uspeli urediti parkirišče pred domom krajanov (na stroške KS) in povsem prenoviti dvorano v domu krajanov. Le-to so obložili z lesom, obnovljen je bil tudi oreh. Večino dela so opravili člani nedavno ustanovljenega turističnega društva in člani kulturnega društva, potreben denar pa je prispevala

Ob 120. rojstnem dnevu Antona Koširja

V maju, smo se skupaj z gospodom ravnateljem in gospo Marijo Oblak odpravili v Črni Potok. Obiskali smo moža, ki je bil v četrtek, 12. maja, star 102 leti. Jaz, ki sem ga prvič videla, nisem mogla verjeti svojim očem, saj se mi je gospod zdel kot kateri od šestdesetletnikov. Ko pa sem slišala njegovo pripovedovanje o življenju in šoli, sem morala začeti verjeti. Ko smo potem malo razmišljali, smo se zavedali, da živi morda v Črnem Potoku celo najstarejši mož v Sloveniji. Vsi smo mu iz srca voščili za rojstni dan.

Kot sem že prej omenila, je na naša vprašanja odgovarjal tako, kot da bi se mu vse to zgodilo večer. Ob kakšnem stavku smo se vsi ustavili in napeli ušesa, kajti pripovedoval nam je prav neverjetne zgodbe, ob pripovedovanju pa smo se vsi veselo smejali. V šoli je hodil v Lašce, tja kjer je sedaj Riglerjeva hiša. Obiskoval je šolo, ko je bilo še avstrijsko cesarstvo. Zmeraj, kadar so prišli v razred, so morali narediti križ in moliti, ali je bilo to med poukom ali pred poukom. Vsa torka in petek so imeli verouk. Solo so obiskovali tudi v soboto, prosti dan. Ko je bil praznik, ni bilo pouka, ker se je moral vsak oditi k maši. V mladosti je prebral veliko knjig. Najraje je prebral Rjazarjeve knjige in vse Mohorjeve knjige. Spominja se nekaterih naslovov: Otvare Marko, Veriga, Cvetkova Cilka...

Ko je hodil v prvi razred, so imeli še table in gobe, kasneje pa so že dobili zvezke, svinčnike, pero in tinto. Ko je bila vojna, so partizani to šolo pokrali, ker so se v njej zadrževali Nemci. Ko je že dovolj zrasel, je moral oditi v vojsko. Šel je na rusko fronto, kjer se je boril sedem tednov. To je bilo sedem težkih tednov in dni. Bili so lačni in morali so straziti v najslabšem vremenu. Ko je bil mlad, ni nikoli kadil. Kadil pa ni tudi v starosti, kar je verjetno razlog za doseganje takih let. Na fronti je spoznal moža, kateremu je podal tobak, za to pa je dobil sir. 15. septembra je v Rusiji močno padel dež. Komandant jih je postavljal pod hrib, le eden je moral straziti. Na vrsto je prišel ravno on. Imel so zelo velike puške, vendar jim ni bilo treba streljati. Navadno so bili trajajo samo petnajst minut, nato pa se je vse umirilo. Ko so se s fronte vračali domov, so se

z vlakom vozili devet dni. Železniškega mostu v Borovnici se zelo dobro spominja, saj je na njem tudi strazil. Most je bil zgrajen med leti 1848 in 1857. Kasneje so ga porušili partizani, da bi s tem preprečili dovode orožja in drugih stvari. V mladosti so veliko brali tudi časopise. Nekateri so bili bolj politični, drugi bolj verski. Spominja se zabavljive odločke iz časopisa Domoljub. Odločitev se glasi: »Prišli bodo zlati časi, žena bo molila, mož kahal bo in pral, žena bo v gostilni pila, mož pa deco bo vzgajal.«

Seveda se najbolj spominja Velikih Lašč in tudi Ščite. V Ščiti so včasih priredili gasilske veselice. V Ščiti se danes ni veliko spreminilo, nekdo je bilo veliko več hrastov. V Laščah je bilo včasih dvanajst gostiln. Teh ni veliko obiskoval, če že, se je najraje ogledal pri Matetu, v današnji gostilni pri Roku. Dobro se spominja sadnega drevja pod današnjim igriščem osnovne šole Primoža Trubarja. Takrat je bilo tukaj vse polno sadnega drevja. Ta sadovnjak je vzgajal Andrej Skulji, za katerega imamo na šoli tudi spominsko ploščo. Ta jabolka so hodili rabutati. Tukaj, kjer sta zdaj šola in igrišče, je bila včasih žaga in kmetija. Na sejni in veselice je bolj pogosto hodil. Hodil je v kmetijsko zadrugo, kjer je bila včasih dvorana.

Najbolj imenitna, bogata hiša je bila pri Grebencu, pri Navrtniku, kjer je zdaj Levstikov dom. Kmalu je to tudi odkupila Kmetijska zadruga. Ko je bila odkupljena, so jo klicali Vatikan. Na Karlovici je bila najbolj pomembna Kozarjeva pristava, ki je bila last velikega posestnika Kozarja, ki so ga zelo cenili, ker je poudaril zemljo za gradnjo karloviške šole. Največje število otrok na Karlovici v šoli je bilo devetdeset. Anton Košir še zmeraj plete košare, saj je znan predvsem po izdelavi le teh.

Anton Košir se zagotovo več spominja kot marsikateri drugi človek. Kot ste se lahko prepričali, je doživel veliko hudega in lepega. Živel je preprosto življenje, kar mu je najbrž dalo toliko let. Ko sihi od drugih, kaj imajo še življenje sedaj, kar ne more verjeti. S takšnim srcem smo se poslovi od njega, kajti takega človeka bi lahko poslušali več ur.

Sabina Kaplan, 6. a razred

Devetdeset let življenja

Ciril Vehar iz krajevnih skupnosti Krim je februarja praznoval devetdesetletnico svojega življenja, in si prisvajata sloves najstarejšega člana Društva upokojencev Krim Rudnik.

V imenu tega društva sta slavljenci na dan njegove obitnice čestitala na njegovem domu Anica Hrstnik, članica upravnega odbora in predsednik društva Maks Močnik ter mu ob tej priliki izročila šopek rož s skromnim darilom.

Kako opisi življenje o človeku, ki je dopolnil devetdeset let?

Sodeč po neizrazitih gibih na mirnem obrazu in njegovi vitalnosti, bi mu človek prisodil kar nekaj let manj.

V sproščnem pogovoru ob kavici in kozarčku vina smo na našo radovednost dobili tudi odgovore o njegovi dolgi življenjski poti.

Rodil se je 7. februarja leta 1904 Podlipi pri Vrhnici in tam pridobil tudi osnovno šolsko učnost. Kar prehitro so minila brezakna šolska leta in že je bilo treba prijeti za trda kmetiška dela.

Želji si je boljšega zaslужka in videti več novega sveta. Ker mu takrat domovina ni mogla nuditi kaj več, se odloči in že leta 1929 odpotuje v Francijo, kjer se zaposli kot rudar in polnih 18 let odpravlja težko rudarsko delo. Rad se spominja tistih časov ko prvi – bilo je težko a se je plačalo.

Že naslednje leto si ustanovi družino in se z njo vrno obnavljati porušeno domovino 1947 leta. Ponovalno se zaposli v Kočevskem rudniku, nato v Kočevskem Gradisku, ko ga pot pripelje v Ljubljano in kot vratar pri Metalki predčasno vsled zdravstvenih razlogov upokoji leta 1966.

Ciril Vehar

Naš jubilar pred prijama med svoje vrstnike, sicer kar nekaj let upokojuje. Ob prijatni minili glasbi tudi zapleše.

Recepta kako obdržati tako vitalnost pri devetdesetih letih nam ni zaupal.

Povedal pa je, da je živel skromno in polovico svojega življenja trdo delal.

Se danes pa opravi vsaki dan 8 km dolgi sprehod brez spremva. Jubilaru se enkrat čestitamo k njegovemu častitljivi rojstni z željo, da bi bilo naših obiskov ob njegovem rojstnem dnevu, kar največ!

V imenu DU Krim Rudnik Maks Močnik

Člani ZŠAM in narodne noše v Innsbrucku

V soboto, 21. maja je bil v Innsbrucku na Tirolskem 21. kongres poklicnih voznikov in avtomobilskih Evrope. Slovenski smo se svečanosti udeležili s preko štirinastimi uniformiranimi člani ZŠAM in številnimi narodnimi nošami, ki so stopale za slovensko trobojnico, ki je ponosno plapolala v lepem sončnem jurtu po glavnih ulicah Innsbrucka. Veliko je k našemu uspehu pripomogel predsednik ZŠAM Dolomiti Stane Žerovnik, ki je vrstni na parado 34 uniformiranih članov ZŠAM, 7 gorenskih narodnih noš in kar 4 prapore društev (na fotografiji FRANC BRUS

VRNIMO ŽIVLJENJE V SLOVENSKE VASI

ZAKAJ TAKO?

Cesta – grobišče živali!

Ceste v teh poznospomladanskih dneh razkrijujo prav grobišče podober: na vsakem kilometru vsaj dva ali trije povoženi ježi, grozljivo razmesarjene mačke, mrtve ptice, kuščarji, da ne omenjamo povozenih žab in močeradov. Večina voznikov se niti ne ozre ne po zmrcvarjenih ali že povsem spločenih živalskih trupelih na cesti, tako kot jim je mar tudi živih živali, ki prečkajo cesto. Vidijo zgolj asfalt pred sabo, vse drugo je živo smetišče, ki nima kaj iskati na cesti, zato tudi ne zasluži drugega, kot da konča pod kolesi ali na vetrobranskem steklu.

Zal živali, ki najpogosteje mrtve obležijo na asfaltu, nimajo pameti, da bi presojale, ali je varno prečkati cesto ali ne. Zanje je cesta le del njihovega stoletnega življenjskega okolja, ki jim ga je na silo odvzel človek in ne obratno. Celi rodovi ježev, denimo, se zvesto držijo določene kraja, in niso prav nič krivi, če se je tam znašla cesta. Naletel sem že na grozljiv primer, ko je cela ježja družinica obležala na cesti, mati – ježevka spredaj, mladiči za njo... Pisateljju Branku Hofmanu so solze privrele v oči, ko je videl, kako niti en zarod mladih sinic, ki so se izvalile v njegovem poštnem nabiralniku (v Lipalici pri Horjulu) ni preživel; vsako pmlado so starši mladih sinic končali pod avtomobili. Vozniki resda ne morejo paziti na vsako živalco, ki prečka cesto, toda ob pametni, ne prehitri vožnji, bi lahko prihranili marsikavo živalsko življenje.

ZAKAJ TAKO?

Vandalizem na Kisovniku

V petek 27. 5. 94 popoldne med 16. in 18.30 je bil na Kisovniku nezaželen obiskovalec. V času, ko sta bila lastnici zdoma, je očitno zaman skušal priti v hišo najprej pri zaklenjenih glavnih, potem stranskih vratih, nato je skušal nasilno odpreti okno v kabinet in se povzpeli do odprtega okna v nadstropju. Obiskovalec je bil nervozen in je, ko je ugotovil, da so stranska vrata zaklenjena, od tam brnel lonček s cvetjem, ko si je pri odpiranju okna v kabinet skušal pomagati je odlomil podporno palico ovijalke in skušal s palico obrtni okensko olivo. Mimogrede je pri vhodnih vratih razbil dva keramična vrta s cvetjem. Verjetno je nasilneža nekdo zmotil, pa se je ta potem umaknil v hlev in tam potem mimogrede izrval cvetje in razbil še dve keramični posodi.

Policija, ki si je ogledala mesto kaznivega dejanja ugotavlja: na delu je bil amaterski v velikim kriminalnim potencialom toda nejasni cilji. Poklicni vlioma s ciljem kraje ali le vandalizem in vzemirjanje nove lastnice?

Petek 27. 5., je bil deževen dan. Pristop preko travnikov malo verjeten. Po poti je prišla in odšla od Kisovnika v tem času le mlada kolesarka, deklica približno 12 let. Je bila ta očitno dejanja? Kdo deklico pozna?

Za informacije, ki privedejo do ugotovitve storilca razpisujem nagrado DM 200, – –

META VRHUNC, Kisovnik

Prošnja za finančno pomoč za prenavo kraja

Krajevna skupnost Vnanje Gorice, krajanji Nove poti več let prenavljamo kraj. Želimo si lepo urejene zelenice in asfaltirano cesto.

Po Novi poti, ki je tudi edina obvoznica in povezača z Ljubljano v primeru zaprtja železniške proge, nam še do danes ni uspelo položiti asfala.

Krajanji Nove poti želimo s pomočjo raznih institucij, občine, obrtnikov in svojimi prispevki asfaltirati cesto in s tem prispevati k prenovi kraja in zdravemu okolju. (Vsakodnevni sprehod otrok iz VZ po Novi poti, v poletnih mesecih dvigavanje prahu, onesnaževanje zraka in zelenjave, ter nasadov sadja in vrtnin ob cesti...)

Glede na vse to vas prosimo, da nam po svojih možnostih pomagati in nakažete svoj prispevek za prenavo kraja na žiro račun krajevnih skupnosti Z. R. 50101-645-62249.

Za vaš prispevek se vam že vnaprej zahvaljujemo in vam sporočamo, da se vam bomo zahvalili tudi v javnem glasilu.

Žel pozdrav! Krajanji krajevnih skupnosti

Vnanje Gorice – Nova pot
Predsednik Sveta KS: Branko Steblonik

RAKITNA Mrliška vežica – umetnina

Lani so na rakiškem pokopališču dogradili mrliško vežico, ki je po svoji arhitektonski zasnovi in silarski posiljavi pravcata umetnina. Posebej zanimivo so posiljave, ki jih je na oknih pod ostrejšim večič napravila silarka Katarina Toman: na trikotno oblikovanem steklu, v smeri proti samemu središču vasi, je podoba Dobrega pastirja z ovcami in keruboma; s strani zreta v vežico žalujoča angeta, na drugi strani, proč od vasi, pa je podoba Kalvarije z Marijo in Janezom Evangelistom. Vežico so gradili kar tri leta, vrednost opravljenih del pa cenijo na okrog 6 milijonov tolarjev. Polovico tega denarja je prispevala občina.

B. VRHOVEC

Morda nas še ne poznate:

JENNY d.o.o. IG 203 c (odcep za Kurešček) tel. 662-662

SPOŠTOVANI KUPCI! V mesecu juniju smo pripravili prijetno presenečenje, vambo vas, da nas obiščete!

10% BLAGOVNI POPUST OD 10. DO 20. JUNIJA 94 pri gotovinskem nakupu nad 5000 SIT istega boste izkoristili pri naslednjem nakupu. Kupce, ki nas bodo obiskali in prinesli s seboj KUPON PRESENEČENJA, se odločili za nakup, pa čaka še dodatno presenečenje!

KUPON PRESENEČENJA »JENNY« IG

MOŽNOST NAKUPA: na 4 ČEKE TER KARTICO EUROCARD Kljub kanalizacijskim delom je dostop možen

Škofljica: dela se dolgo ne bo zmanjkalo

BIOBRAZDA PROIZVODNJA – TRGOVINA

Dragomer, Pod Lovrencem 1, 81351 Brezovica, tel: 654-580

Odprto vsak dan od 8.–19. sobota od 8.–13.

PROIZVODNJA: – PRST odlična mešanica za sajenje in presajanje rož – 100% NARAVNO GNOJILJO – ZEMLJA za grobove, legla kalifornijskih deževnikov

NAŠI PROIZVODI SO PO PROIZVODNIH CENAH TRGOVINA – SEMENARNA Poleg standardnega programa: – semena, orodja, vodni program, balkonske, vrtno in sobne rože, posode za rože vseh vrst, vse za grobove, sadno drevje itd...

»NOVOST« CELOTNA IZBIRA ŠOLSKEGA PROGRAMA možnost plačila na več obrokov